

[Bertel Dahlgaard.]

umuliggjort. Senere er man holdt op med at kræve Kendelse til Kursdifferencefonden, men man maa stadig opgive at faa sit Reservefondsindskud med. Det er klart, at hvis man ogsaa giver efter paa dette sidste Punkt, saa man ligesom ved Konverteringer i andre Serier kan tage sine Reservefondsandele med, vil en væsentlig Hindring for disse individuelle Konverteringer være ryddet af Vejen, og det hilser jeg selvfølgelig med stor Tilfredshed, men jeg kan ikke lade være med at sige til den højtærede Finansminister, at det havde været bedre, om Forholdet havde ligget saadan for et Par Aar siden, for saa havde der i hvert Fald været god Tid for de individuelle Konverteringer. Det, jeg er ængstelig for, er, om Obligationskurserne skal ændre sig for meget, inden den lange Tid er gaaet, som de individuelle Konverteringer faktisk vil tage. Det kan være, at den højtærede Finansminister som saa mange andre Økonomer er mere optimistisk paa dette Omraade end jeg, men jeg vil dog gerne føje til, at naar den højtærede Finansminister nævnte, man kan bruge Kursdifferencefondens 3 Mill. Kr., kan det ikke nægtes, at denne Kursdifferencefond i sin Tid er skabt som — hvad skal jeg kalde det — en Stødpude mod Valutarisiko, og derfor kan der være nogen Betænkelighed derved. Jeg vil derfor gerne sluttelig henstille til Finansministeren og hans Kollega Indenrigsministeren igen at overveje, om det simpleste ikke var, at man foretog en Opsigelse af den indenlandske Del af disse Serier. Det er vel sandsynligt eller muligt — jeg tør ikke sige det —, at det vil gøre en lille Lovændring nødvendig. Men nu har man ventet paa dette i 4—5—6 Aar, nu skulde man se at faa Sagen ud af Verden.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg kan være enig med det ærede Medlem om, at det havde været ønskeligt, om den Lettelse, jeg antydede Muligheden af, havde foreligget for et Par Aar siden, men da havde vi jo ikke den nuværende Regering og ikke nogen Regering overhovedet.

Naar jeg har bedt om Ordet igen, er det navnlig for at sige et Par Ord om Kursdifferencefonden. Det var ikke min Mening, at man skulde bruge af den til løbende Indfrielse. Det ser jeg i og for sig heller ikke,

der er nogen Nødvendighed for, men jeg har opfattet det saaledes, at naar man i Øjeblikket tilbageholder Reservefondsandelene ved ekstraordinære Indfrielse, maa det være, fordi man vil bruge dem til at henlægge enten til Kursdifferencefonden eller til en anden Reservefond.

Min Bemærkning om Kursdifferencefondens Størrelse gik blot ud paa at sige dette, at en saadan Henlæggelse, en saadan Forøgelse af denne eller andre Reservefonds med dette Formaal for Øje ikke synes at være særlig nødvendig under de nuværende Omstændigheder. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at denne specielle Fonds Opgave naturligvis maa være den at være en Stødpude med kommende Eventualiteter for Øje.

Om en Opsigelse af den indenlandske Del af de paagældende Serier er mulig, skal jeg ikke kunne sige. Det er muligt, at det kræver Lovhjemmel, men det kunde man maaske blive enig om at foretage. Men om man kan faa et Bankkonsortium til at garantere en saadan samlet Konvertering i Øjeblikket, ved jeg ikke. Den Omstændighed, at der har været meget lidt af samlede Konverteringer i det sidste Aar, tyder ikke paa, at noget saadant vil blive let.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Det Afsnit, som derefter sattes til Forhandling, var det *Arbejds- og Socialministeriet* vedrørende, nemlig:

Lovforslagets § 15 A samt § 26 I. B. 6., I. E. 6., I. G. 1., I. K. 2. og II. J. III.

Ændringsforslag Nr. 154—174, Nr. 500, Nr. 507, Nr. 509 og Nr. 519 paa Udvalgets Liste.

Ordføreren (Jensen-Broby): Vedrørende Arbejds- og Socialministeriet har vi Ændringsforslagene Nr. 154—174. Jeg skal ikke sige saa forfærdelig meget om disse Ændringsforslag, men kun nævne de væsentligste. Udgifter til Aldersrente nedsættes med 5 Mill. Kr., medens Udgifter til Børnebidrag forhøjes med 0,7 Mill. Kr. og Kontoen for aandsvages Anbringelse paa Anstalt